

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a Fejér Ügyvédi Iroda által képviselt I.r. és a II.r. **felpereseknek** a dr. Lakatos Balázs ügyvéd által képviselt I.r. és a dr. Trácsi Csilla ügyvéd által képviselt II.r. **alperesek** ellen kártérítés iránt indított perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2010. április 30. napján kelt 4.P.21.254/2009/20. számú ítélete ellen az I.r. alperes, az I-II.r. felperesek és a II.r. alperes részéről 22., 23. és 24. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét részben megváltoztatja, megállapítja, hogy a **helység 1-i "A"** című időszaki lap 2008.decemberi számában megjelent „A panel árnyai II.” című olvasói levélben az I-II.r. alperes megsértette az I-II.r. felperesek jó hírnevét azzal, hogy a „...2.856.609.- Ft-tal több hitel került felvételre terhünkre, amire mi előzetes hozzájárulásunkat nem adtuk... azonban az eltérésekről nem tudtak elszámolni, illetve arra magyarázatot adni... Mi pedig keressük a majdnem 3.000.000.- Ft-unkat...” szöveggel valós tényeket abban a hamis színben tüntették fel, hogy az I-II.r. felperesek a társasházat megkárosítva jártak el.

Mellőzi annak megállapítását, hogy az I-II.r. alperesek megsértették az I.r. felperes becsületét, emberi méltóságát és jó hírnevét, továbbá a II.r. felperes jó hírnevét azzal, hogy „A magasabb hitel összegét... vetették ki a lakóközösségre, sőt az 52 lakás helyett 47 lakás terhére. Öt lakás valamilyen oknál fogva nem fizeti a felújítás közös költségeit, a szigetelés, a bejárati lépcsőházi ajtók, ablakok, pinceszigetelés rájuk eső részét...” szöveget olvasói levelében megírta, illetőleg közzétette.

Mellőzi annak megállapítását, hogy a II.r. alperes a „visszásságra”, „hűtlen kezelésre, más bűncselekmény”-re utalással, illetve a felperesekre is értelmezhető szlogen leírásával, az I.r. alperes pedig ennek a közzétételével megsértette az I.r. felperes becsületét és jó hírnevét, a II.r. felperes jó hírnevét, és a visszásságokra, a hűtlen kezelésre, más bűncselekményre, illetve a Tv ügyvédje szlogenjére utalással I-II.r. alperes azt a valótlan-ságot sugallta, mintha I-II.r. felperes részéről történt volna „becsapás, átverés, átvágás”.

Az I.r. alperes által az I-II.r. felperesek részére fejenként járóan fizetendő nem vagyoni kárpótlás összegét 100.000 - 100.000 (egyszázézer - egyszázézer) forintra, a II.r. alperes által az I-II.r. felperesek részére fejenként járóan fizetendő nem vagyoni kárpótlás összegét 100.000 - 100.000 (egyszázézer - egyszázézer) forintra leszállítja.

Mellőzi az I.r. alperesnek az I-II.r. felperesek javára fejenként járóan fizetendő 9.000 - 9.000 (kilencezer - kilencezer) forint elsőfokú perköltség, továbbá a II.r. alperesnek az I-II.r. felperesek javára fejenként járóan fizetendő 12.000 - 12.000 (tizenkettőezer - tizenkettőezer) forint elsőfokú perköltség megfizetésére szóló marasztalását.

Köteles az I.r. felperes 15 napon belül megfizetni az I.r. alperes részére összesen 39.000 (harminckilencezer) forint, köteles az I.r. felperes 15 napon belül megfizetni a II.r. alperes részére összesen 10.000 (tízezer) forint első- és másodfokú perköltséget.

Köteles a II.r. felperes 15 napon belül megfizetni az I.r. alperes részére összesen 56.000 (ötvenhatezer) forint, a II.r. alperes részére összesen 10.000 (tízezer) forint első- és másodfokú perköltséget.

Köteles az I.r. felperes az állam részére az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására és számlájára megfizetni 60.000 (hatvanezer) forint, köteles a II.r. felperes az állam részére ugyanilyen módon megfizetni 78.000 (hetvennyolcezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Köteles a II.r. alperes az állam részére az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására és számlájára megfizetni 12.000 (tizenkettőezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság 7. sorszám alatti, 2010. április 30. napján kelt ítéletében megállapította, hogy a **helység 1-i "A"** című időszak lap 2008. decemberi számában megjelent „A panel árnyai II.” című olvasói levélben a II.r. alperes azon valótlan tények állításával, I.r. alperes pedig ezek híresztelésével illetve közzétételi lehetősége biztosításával, hogy „2.856.609,- Ft-tal több hitel került felvételre terhünkre, amire mi előzetes hozzájárulásunkat nem adtuk... azonban az eltérésekről nem tudtak elszámolni, illetve arra magyarázatot adni...Mi pedig keressük a majdnem 3.000.000,- Ft-unkat...” és azzal, hogy „A magasabb hitel összegét...vetették ki a lakóközösségre, sőt az 52 lakás helyett 47 lakás terhére. Öt lakás valamilyen oknál fogva nem fizeti a felújítás közös költségeit, a szigetelés, a bejárati lépcsőházi ajtók, ablakok, pinceszigetelés rájuk eső részét...” megsértette az I.r. felperes becsületét, emberi méltóságát és jó hírnevét, valamint a II.r. felperes jó hírnevét.

Megállapította, hogy a II.r. alperes a „visszásságra”, „hűtlen kezelésre, más bűncselekmény”-re utalással, illetve a felperesekre is értelmezhető szlogen leírásával az I.r. alperes pedig annak közzétételével megsértette az I.r. felperes becsületét és jó hírnevét, II.r. felperes jó hírnevét. A visszásságokra, a hűtlen kezelésre, más bűncselekményre illetve a TV Ügyvédje szolgenjére utalással I-II.r. alperes azt a valótlan-ságot sugallta, mintha I-II.r. felperes részéről történt volna „becsapás, átverés, átvágás”.

Kötelezte az I.r. alperest, 15 napon belül fizessen meg az I-II.r. felpereseknek fejenként 150.000,- Ft nem vagyoni kárpótlást, valamint perköltségként fejenként 9.000,- Ft-ot. Kötelezte a megyei bíróság a II.r. alperest, fizessen meg az I-II.r. felpereseknek fejenként 200.000,- Ft nem vagyoni kárpótlást és fejenként 12.000,- Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a felperesek keresetét elutasította azzal, hogy a perben felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy az I.r. alperes kiadója és egyben főszerkesztője a **"A"** időszak ingyenes lapnak, a II.r. alperes pedig a **Helység 1**,szám

alatti társasház egyik lakásának tulajdonosa, 2008. március 15-étől a társasház számvizsgáló bizottságának tagja. 2007. május 1-ig a társasház közös képviselője az **"B"** Lakásszövetkezet volt, ezt követően a közös képviselői feladatokat a II.r. felperes látja el. Az I.r. felperes a II.r. felperesi kft. ügyvezetője és egyben többségi tulajdonosa.

Rögzítette, hogy a **Helység 1**, ... szám alatti társasház még az **"B"** Lakásszövetkezet közös képviselő irányításával vett részt a Panel-II. programban. A közös képviselő 2006. június 19-i tájékoztatása alapján a felújítás megvalósításához 18.778.300,- Ft állami és ugyanilyen összegű önkormányzati támogatás volt igénybe vehető, míg a tulajdonosok saját erő szükséglete 19.347.358,- Ft volt, amelyet hitelből is lehetett fedezni. E tájékoztatás alapján a felújítás teljes bekerülési költsége 56.903.958,- Ft. A tájékoztatást követően a társasház határozatot hozott a saját erő hitelből történő biztosítására, a tulajdonostársak pedig vállalták az így felvett hitel visszafizetését. Erre tekintettel a társasház 2007. február 21-én kötött hitelszerződést a **"C"** Bankkal 19.347.358,- Ft összegű hosszú lejáratú kölcsönre. A szerződés szerint a biztosított kölcsönt 2007.december 31-ig lehetett igénybe venni.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy **Helység 1** Város Önkormányzata az 56.903.958,- forintos kivitelezési összeget eltúlzottnak találva új pályázatot írt ki, melynek eredményeként a teljes bekerülési költség bruttó 47.588.887,- forintban, az állami támogatás és az önkormányzati támogatás összege egyaránt 16.005.378,- forintban, a lakástulajdonosok által fizetendő saját összeget várhatóan 16.490.391,- forintban került meghatározásra. Ennek ellenére a támogatási szerződés 3.1. pontjában írt összeg módosításra nem került, az a saját erőt változatlanul 19.347.358,- forintban rögzítette. 2007. október elejére a társasház felújítása megtörtént.

A II.r. felperes időközben az önrész biztosítására kötött hitelszerződés módosítására kényszerült az igénybevételi lehetőség határidejének meghosszabbításával kapcsolatban. A banki tárgyalások során ugyan szóba került, hogy a társasház által fizetendő önrész összege csökken, a hitelintézet azonban a II.r. felperest úgy tájékoztatta, hogy amennyiben a 19.347.358,- forintos hitelösszeg helyett 16.476.034,- forintra kíván szerződni, úgy új kölcsönigényt kell benyújtania annak minden anyagi és időbeli vonzatával együtt. Erre tekintettel az eredeti kölcsönszerződésben meghatározott hitelösszeg módosításra nem került, azt a hitelintézet a társasház számlájára átutalta és abból a 16.476.034,- forintos önrész teljesítése után 2.856.967,- forint a társasház folyószámláján maradt.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az időközben elkészült felújítás ellenére a társasház több tagja - így többek között a II.r. alperes is - kifogásolta a II.r. felperes munkáját, vitatva, hogy a társasházra eső kivitelezési összeg az eredeti kölcsönszerződésben meghatározott 19.347.000,- forint lenne. A II.r. alperes több ízben felkereste a II.r. felperest, valamint az önkormányzat jogi referensét is annak tisztázása érdekében, milyen anyagi háttere volt a felújítási munkálatoknak, bár kifejezetten azt nem jelezte, hogy az eredetileg meghatározott és a módosult önrész különbözetét - a 2.856.967,- forintot - keresné.

A II.r. alperes 2008. április 28-án büntető feljelentést tett a **Helység 1i** Városi Rendőrkapitányságon többek között sérelmezve, hogy a 2.856.609,- forinttal az I.r. felperes nem tudott elszámolni. A **Helység 1i** Városi Rendőrkapitányság 2008. július 22-i

határozatával a nyomozást megszüntette, mert a feljelentésben sérelmezetteket nem tekintette bűncselekménynek. Határozatának indokolása tartalmazta, hogy a maradvány 2.835.824,- forint 2008. február 1. napjától a társasház folyószámláján van. A **Helység 1i** Városi Ügyészség a II.r. alperes panaszának helyt adva a nyomozás folytatását rendelte el annak tisztázása érdekében, hogy a hitelszerződés módosítása miatt a hitelfolyósítás mennyivel később történt volna meg, ez milyen kötbérfizetési kötelezettséggel, a hitelszerződés szerinti kölcsönösszeg módosítása összegszerűen milyen kamatelőnnyel járt volna a társasház részére, illetőleg a folyószámlán lévő pénz lekötésével milyen kamatot érhetett volna el a társasház.

A **Helység 1i** Rendőrkapitányság 2008. december 8-i határozatával másodszor is megszüntette a nyomozást, megállapítva hogy az önrész-különbözet lekötés hiányában 2008. február 1. és március 31. közötti időszakban 5.987,- forint kamatot eredményezett volna a társasház részére.

Az I.r. alperes által szerkesztett "A" időszaki lapban a panelfelújításokkal kapcsolatban különböző olvasói hozzászólások jelentek meg. A 2008. novemberében közzétett „Panel árnyai” olvasói hozzászólással kapcsolatban az I.r. alperes az újság 2008. decemberi számában jelentette meg a II.r. alperes aláírásával ellátott „A panel árnyai II.” című olvasói levelet. Rögzítette, hogy ezt követően az I. r. felperes levelet intézett a lakókhöz, amelyben közölte, hogy a 2.871.324 ,- forint a társasház számláján van elkülönítve és a felújítási költség mind az 52 lakást terheli.

Az I. r. felperes a levelet az I. r. alperesnek is megküldte, aki azt a „A” -ban azzal a kommentárral jelentette meg, hogy a közölt vélemények nem mindig tükrözik a szerkesztőségét, azokért a felelősséget a nyilatkozók, illetve a szerzők viselik.

A megyei bíróság hangsúlyozta: a **Helység 1i** Városi Rendőrkapitányság 2008. július 22-i határozatából ismertté vált, hogy a 2.856.609,- forint a társaság folyószámláján került elhelyezésre. Erről tehát a II. r. alperes a 2008. november 15-i levél megírásakor már egyértelműen tudott, figyelemmel arra is, hogy a nyomozásmegszüntető határozat ellen benyújtott panaszában maga is úgy fogalmazott, tudja, hogy hol van a közel 3.000.000,- forint. Erre tekintettel a II.r. alperes kifejezetten rosszhiszeműen járt el az olvasói levél megírásakor.

Az elsőfokú bíróság megállapította: a II.r. alperes valótlanul állította, hogy a 2.856.609,- forinttal nem tudtak a felperesek elszámolni és emiatt a társaságháznak kell keresnie a hiányzó 3.000.000,- forintot. Rögzítette: köztudomású tény, hogy az a valótlan állítás, mely szerint a II.r. felperes a rábízott, általa kezelt jelentős összeggel nem tud elszámolni, személyhez fűződő jogot sért. Az olvasói levélben a II.r. alperes valótlanul állította azt is, hogy 52 lakás helyett 47 lakás terhére vetették ki a hitel összegét. A cikk egészét értékelve az is megállapítható, hogy a II.r. alperes azzal, hogy a Panel plussz program visszasságaira a **Helység 1i** Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán tett hűtlen kezelés illetve más bűncselekmények elkövetésének gyanúja miatti feljelentésére utalt, majd ezt összekapcsolta a TV Ügyvédje című műsor szlogenjével, azt a valótlanosságot sugallta, mintha a felperesek részéről történt volna meg a társasház becsapása, átverése, átvágása. Utalt arra, hogy a II.r. alperest is nyilvánvalóan megilleti a vélemény-nyilvánítás joga, de ez nem terjedhet addig, hogy valótlan tényeket közöljön, illetőleg valós tényeket hamis színben tüntessen fel az I-II.r. felperesekkel kapcsolatban. Megállapította, hogy

mindezekre tekintettel a II.r. alperes megsértette a Ptk.75.§-ában, 76.§-ában és 78.§.(1) bekezdésében foglaltakat.

Az I.r. alperes felelősségét arra tekintettel látta megállapíthatónak, hogy az 1986. évi II. törvény (Stv.) 2.§.(1) bekezdésében megfogalmazott hiteles, pontos és gyors tájékoztatás követelményének az olvasói levél közzétételével nem tett eleget. Hangsúlyozta, hogy az olvasói levél közzététele nem volt az I.r. alperes kötelessége, így az Stv.20.§.e./ pontjában írtakra is figyelemmel - azzal, hogy az olvasói levél valóságtartamát nem ellenőrizte - az Stv.3.§.(1) bekezdés és 19.§-a alapján felel a felperesek sérelmére elkövetett személyiségi jogsértésért. Kifejtette, hogy az I. r. alperes felelőssége abban az esetben is fennáll, ha a „A” időszaki lapra nem vonatkoznának az Stv. rendelkezései, mert az olvasói levél közzétételével a Ptk.78.§ (2) bekezdése szerinti híresztelést megvalósította.

A nem vagyoni kárpótlás körén belül a megyei bíróság álláspontja szerint az I.r. felperes nem bizonyította, hogy az általa hivatkozott egészségkárosodások okozati összefüggésben állnának a II.r. alperes által írt és az I.r. alperes által közzétett olvasói levéllel.

„D” tanúvallomása alapján nem találta bizonyítottnak a II.r. felperes azon előadását sem, mely szerint a vele kötött szerződések egy részét a megjelent olvasói levél miatt mondták fel. Mérlegelte a megyei bíróság azt is, hogy az I-II.r. felperesek még a 2008. március 10-i közgyűlésen sem adtak teljes körű tájékoztatást a lakóknak - így a II.r. alperesnek sem. Figyelemmel volt arra is, hogy az I.r. alperes nem ismerte a **Helység 1i** Városi Rendőrkapitányság nyomozást megszüntető határozatát, a felperes panaszát illetőleg a **Helység 1i** Városi Ügyészség határozatát, így álláspontja szerint az I.r. alperes kártérítési felelőssége kisebb mértékben állapítható meg az elkövetett jogsértésekért.

A megyei bíróság rámutatott: nem a jelen per tárgya, hogy az I-II.r. felperesek a hitelösszegek felosztása során megfelelően számoltak-e el, illetőleg helyesen döntöttek-e a 2.856.609,- forint folyószámlán történő elhelyezéséről.

Az elsőfokú bíróság a perköltségről a Pp.81.§. alapján rendelkezett.

Az elsőfokú ítélet ellen az I. II. r. felperesek terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását kérte akként, hogy az ítélőtábla a kereseti kérelemnek megfelelően kötelezze az I.r. alperest az I.r. felperes javára 800.000,- forint, a II.r. felperes javára 1.000.000,- forint, a II.r. alperest pedig az I.r. felperes javára 451.000,- forint, a II.r. felperes javára 550.000,- forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére. Kérte, hogy az ítélőtábla kötelezze az alpereseket 2009. szeptember 1. napjától a Ptk.301.§.(1) bekezdésében meghatározott kamat megfizetésére a nem vagyoni kárpótlás tőkeösszege után.

Előadták, hogy álláspontjuk szerint a kártérítés összegének meghatározásakor a megyei bíróság tévedett, amikor nem vette figyelembe azt a tényt, hogy az olvasói levél egy ingyenes lap decemberi számában jelent meg, az olvasók rendkívül széles köréhez eljutva. Az I. r. felperes hangsúlyozta, hogy 30 éve él **Helység 1-en**, büntetlen előéletű, köztisztviselőként álló ember. Kiemelte, hogy az általa írt válaszlevelet az I.r. felperes olyan alcímmel, hozzáfűzött megjegyzéssel tette közzé, amely annak tartalmát negatív kicsengésűvé változtatta. Így az I.r. alperes e magatartása is sértette az objektív, hiteles tájékoztatás követelményét. Sérelmezte, hogy a megyei bíróság ítélete szerint nem bizonyított az I.r. felperest ért egészségkárosodás és az olvasói levél illetőleg annak

közzététele közötti ok-okozati összefüggés. E körben utalt "D" és I.rendű felperes nevének tanúvallomásaira, valamint az elsőfokú eljárás során csatolt orvosi igazolásra.

A II. r. felperes hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt is, a Kft. több társasház kezelésével foglalkozik a városban, a társaság számára e tevékenység kizárólagos bevételi forrást jelent, a vele szemben kialakuló esetleges bizalomvesztés rá nézve rendkívül súlyos következményekkel jár.

Mindkét felperes támadta az elsőfokú ítéletet azzal is, hogy a megyei bíróság által megítélt nem vagyoni kárpótlás összege alkalmatlan az I. és II.r. felpereseket ért kárt kompenzálására.

Az I.r. alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a felperesek kereseti kérelmének teljes körű elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból helytelen jogi következtetést vont le. Álláspontja szerint az ítélet indokolása ellentmondásos. Sérelmezte, hogy a megyei bíróság döntése túlterjeszkedett a felperesek kereseti kérelmén. Hangsúlyozta, hogy a felperesek keresetükben mindössze a „közel 3.000.000,- forinttal nem tud elszámolni...”, a társaságházak keresik a pénzüket, a Tatai Városi Ügyészség szerint feljelentés sem törvényes és alapos" kifejezéseket sérelmezték.

Álláspontja szerint az I-II.r. alperesek részéről jogsértés nem történt, mert a kialakult bírói gyakorlat szerint önmagában az a tény, hogy a II. r. alperes a felpereseket bűncselekmény elkövetésével gyanúsította, illetőleg ellenük feljelentést tett, személyiségvédelmi igényt nem alapoz meg.

Sérelmezte, hogy a megyei bíróság nem a perbeli cikk megjelenésekor helyzetből indult ki. Hivatkozott arra, hogy az olvasói levélben írtak és a felperesek által sérelmezett részletek véleménynyilvánításnak minősülnek, és a teljes körű tájékoztatás hiányára tekintettel annak megírásakor, illetőleg közzétételekor a II.r. alperes alappal vetette fel azokat a problémákat, amelyekre ekkor még teljes körű választ nem kapott. Rámutatott, hogy a Tatai Rendőrkapitányság második nyomozást megszüntető határozata az olvasói levél megírását követően született meg.

Álláspontja szerint nem értékelhető köztudomású tényként, hogy a kereseti kérelemben sérelmezett állítások jogsértőek lennének. Hivatkozott arra, hogy egyetlen téves állítás nem okvetlenül alapozza meg az újságíró elmarasztalását. Hangsúlyozta, hogy a sérelmezett részletek a vélemény-nyilvánítás körén belül nem voltak indokolatlanul bántóak, sértőek vagy lealacsonyítóak, illetőleg amennyiben azok valótlan tényállításként lennének értékelhetőek, úgy azoknak nem volt sértő tartalma. Hivatkozott arra, hogy az I.r. felperes saját előadása szerint is lényegében közszereplőnek minősül, így a vélemény-nyilvánításokat illetően fokozott tűrés kötelessége van. Előadta, hogy a felperesek a nem vagyoni kárpótlás körén belül semmilyen hátrányt nem bizonyítottak az eljárás során.

A II.r. alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy a felperesek kereseti kérelmét az ítélet táblája a II.r. alperes vonatkozásában utasítsa el. Hangsúlyozta, hogy a II.r. alperes nem kérte az I.r. alperestől az olvasói levél közzétételét, így arról sem kellett tudnia, hogy a levél nyilvánosságra hozatalával az I.r. alperes nem a kellő körültekintéssel járt el. Álláspontja szerint az I.r. alperes a II.r. alperes vonatkozásában is az Stv.-be ütköző módon járt el a levél leközlésével. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság egyáltalán nem vizsgálta, mennyiben állt a II.r. alperes szándékában az olvasói levél közzététele. Hivatkozott arra, hogy kártérítési kötelezettséget megalapozó jogsértést kizárólag az I.r. alperes követett el a levél közzétételével. Előadta, hogy az I.r.

alperes kiadásában megjelenő időszaki lap nem tartalmaz olyan kitételt, mely szerint a hozzájuk megküldött olvasói leveleket minden tájékoztatás és tartalmi ellenőrzés nélkül közzétesznek.

Az I.r. alperes a II.r. alperes fellebbezésére tett észrevételében kiemelte, hogy az elsőfokú eljárás során a II.r. alperes egyáltalán nem utalt arra, az olvasói levél közzététele az ő szándéka ellenére történt volna. Hivatkozott arra, hogy a II.r. fellebbezésében írtak olyan új ténynek minősülnek, amelyekre a másodfokú eljárásban a Pp.235.§.(1) bekezdés alapján a II.r. alperes nem hivatkozhat. Álláspontja szerint a levél szövegezéséből is az következik, a II.r. alperesnek az volt a szándéka, az abban írtak nagyobb nyilvánosságot kapjanak. Hivatkozott arra, hogy a II.r. alperes előadásával szemben az olvasói levél közzétételeivel az I.r. alperes nem járt el a sajtótörvénybe ütköző módon.

A felperesek az I. és II.r. alperesek fellebbezésére tett ellenkérelmükben vitatták, hogy a megyei bíróság túlterjeszkedett volna a kereseti kérelmen. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a köztudomású tényeket is helyesen, a Pp.163.§.(3) bekezdésében írt módon hivatkozta meg ítéletében. Az I.r. alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a II.r. alperes által a fellebbezésben előadottak a Pp.235.§.(1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban nem vehető figyelembe. Hivatkoztak arra, hogy az I.r. felperes nem minősül közszereplőnek.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelmek és ellenkérelmek korlátai között bírálta felül - nem érintve a felperesei kereseti kérelmet részben elutasító rendelkezést - és megállapította, hogy az I. és II.r. alperesek fellebbezése részben alapos, a felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatva a bizonyítékokat a Pp.206.§-ának megfelelően értékelve helyes tényállást állapított meg, de abból részben téves jogi következtetésre jutott.

Helytállóan hivatkozott fellebbezésében az I.r. alperes arra, hogy a megyei bíróság a kereseti kérelmen túlterjeszkedett döntése meghozatalakor. A Pp.215.§-a alapján a döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen illetőleg az ellenkérelmen: ez a szabály a főkövetelés járulékaire (kamat, költség stb.) is kiterjed. Amennyiben a sajtóban megjelent cikk - jelen esetben olvasói levél - miatt a sérelmet szenvedett fél jó hírnevének védelme érdekében igényt kíván érvényesíteni, kereseti kérelmét oly módon is előterjesztheti, hogy a kifogásolt cikk valamennyi tényállítása sérti személyhez fűződő jogát, a sajtóközlemények a maguk egészében kifejezett tényállásaikkal meghamisítják, hamis színben tüntetik fel a valóságot (BH 1995.151.). Értелеmszerűen az olvasói levél vonatkozásában a felperesek ugyanígy hivatkozhattak volna az egész levél jogsértő jellegére.

A Tatai Városi Bírósághoz benyújtott keresetlevelükben a felperesek jelezték, hogy az I.r. alperes által közzétett II.r. alperesi olvasói levél mely kitételeit tartják valótlanoknak, illetőleg a valóságot hamis színben feltüntetőnek.

A 7. sorszám alatti beadványukban kifejezetten nevesítették, hogy álláspontjuk szerint a „közel 3.000.000,- forinttal nem tud elszámolni”, „a társasházak keresik a pénzüket”, „a Tatai Városi Ügyészség szerint feljelentésem törvényes és alapos” részletek sérelmesek I. és II.r. felperesek számára. Erre tekintettel az állapítható meg, hogy a felperesek kereseti

kérelmüket nem a közzétett olvasói levél egészére, hanem annak az általuk is megjelölt, külön nevesített részleteire alapították és így az olvasói levélben ezt meghaladóan írtaknak csak annyiban van jelentőségük, hogy a sérelmezett részleteket is szövegkörnyezetükre, szövegösszefüggésükre figyelemmel kell értékelni és értelmezni az eljárás során. Ezért az ítéletábra mellőzte az elsőfokú ítélet azon megállapítását, mely szerint az I.r. alperes által közzétett, a II.r. alperes által írt olvasói levél a kereseti kérelemben külön nem nevesített részletei sértették az I.r. felperes becsületét, emberi méltóságát és jó hírnevét, valamint a II.r. felperes jó hírnevét.

A Ptk.78.§.(2) bekezdése szerint a jó hírnév sérelmét jelentik különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

Azt helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a kereseti kérelemben is sérelmezett „közel 3.000.000,- forinttal nem tud elszámolni” - helyesen: „azonban az eltérésekről nem tudtak elszámolni, illetve arra magyarázatot adni” - valamint a „mi pedig keressük a majdnem 3.000.000,- forintunkat” olyan tényállítások, amelyek a valóságot hamis színben tüntetik fel.

Tényként állapítható meg, hogy az I. és II.r. felperesek nem adtak teljes körű, mindenre kiterjedő tájékoztatást a társasház lakói számára. A 2008. március 10-i társasházi közgyűlésen (6/A/II/13.). még napirendi pont volt, hogy az állami támogatás, az önkormányzati támogatás összege és így a társasház önrésze is miként alakult. Sem a felperesek, sem az alperesek nem csatoltak olyan okiratot, amelyből az lenne megállapítható, hogy a teljes körű tájékoztatás a közös képviselői feladatokat ellátó II.r. felperes illetőleg a II.r. felperesnél ügyvezetői tisztséget betöltő I.r. felperes részéről a társasház lakói felé megtörtént volna. Ennyiben tehát valós az olvasói levél azon közlése, mely szerint a 3.000.000,- forint sorsa nem volt teljes körűen, megnyugtatóan tisztázott a lakók felé. Helyesen állapította meg ugyanakkor a megyei bíróság, hogy a Tatai Városi Rendőrkapitányság 11050-289/2008. bü.számú, 2008. július 22-ei határozata alapján a II.r. alperes nyilvánvalóan tisztában kellett hogy legyen azzal, a 2.835.824,- forint 2008. február 1. napjától a társasház folyószámláján van. A nyomozást megszüntető határozat ellen előterjesztett panaszában a II.r. alperes sem a közel 3.000.000,- forint hollétét firtatta, mindössze azt sérelmezte, hogy „a hűtlen kezelés bűncselekményének megvalósulásához nem szükséges eltulajdonítani a kérdéses összeget”. Erre tekintettel pedig az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperesek által a petitumban nem sérelmezett, a megyei bíróság ítéleti rendelkezésében nevesített további levélrészletek a szövegösszefüggésre is tekintettel azt a látszatot keltették, hogy az I-II.r. felperesek a 3.000.000,- forinttal egyáltalán nem tudnak elszámolni a társasház felé.

Helytállóan hivatkozott az I.r. alperes arra, hogy - az elsőfokú bíróság ítéletében írtakkal ellentétben - a sérelmezett levélrészlet jogsértő jellegének megállapítása nem köztudomású tény. A Pp.163.§.(3) bekezdése szerinti köztudomású ténynek nem a sérelmezett kijelentés jogsértő jellegének megállapítása során, hanem a nem vagyoni kárpótlás körén belül van jelentősége. Az, hogy egy sérelmezett cikk részlet személyiségi jogot sért-e, nem tény, hanem jogkérdés.

Alaptalanul hivatkozott az I.r. alperes fellebbezésében arra, hogy az I.r. felperes közszereplő. Az I.r. felperes maga sem tett olyan előadást, amely alapján közszereplői minősége megállapítható lenne. Az I.r. felperes mindössze azt adta elő, hogy hosszabb

ideje él **Helység 1-en**, büntetlen előéletű személy, köztisztviselőben áll. Az, hogy valaki magát köztisztviselőben álló személynek tartja nem jelenti azt, hogy ezzel közszereplést vállal. Hangsúlyozza az ítéltábla, hogy az I.r. felperes közszereplői minőségének egyébként is csak abban az esetben lenne jelentősége, ha a sérelmezett levélrészletek véleménynyilvánítást, értékítéletet tükröznének.

Alapítvánnyal hivatkozott a II.r. alperes fellebbezésében arra, hogy az olvasói levél közzétételével kapcsolatban semmilyen tájékoztatást nem kapott, az I.r. alperes a II.r. alperes akarata, szándéka ellenére közölte le a levelet.

Helytállóan hivatkozott a felperes és az I.r. alperes a fellebbezésre tett észrevételében arra, hogy a II.r. alperes ezen előadása a Pp.235.§.(1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban nem vehető figyelembe. A II.r. alperes az elsőfokú eljárás során nem tett olyan nyilatkozatot, mely szerint a levél közzététele a szándéka ellenére történt volna. Alapítvánnyal hivatkozott arra is, hogy a közzététellel kapcsolatban semmiféle tájékoztatás nem állt rendelkezésére. Az I.r. alperes kiadásában megjelent időszaki lap impresszuma kifejezetten tartalmazza a következőket: „A lapban közölt vélemények nem mindig tükrözik a szerkesztőségét, azokért a felelősséget a nyilatkozók, illetve szerzők viselik. Ugyanez vonatkozik a hirdetések tartalmára is. Kéziratot nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Az olvasói leveleket terjedelmi, stílusi, helyesírási problémák esetén szerkesztetten közöljük.” Ezt meghaladóan az is megállapítható, hogy az olvasói levél megírásával a II.r. alperesnek reálisan kellett számolnia azzal, azt az I.r. alperes közzé fogja tenni. Helytállóan utalt az I.r. alperes arra, hogy a levél megfogalmazásából is az tűnik ki: a II.r. alperes maga is azzal számolt, a levelében írtak szélesebb körben válnak ismertté.

Mindezekre tekintettel a megyei bíróság Ptk.84.§.(1) bekezdés a./ pontja alapján helyesen döntött, amikor a jogsértés tényét a kereseti kérelemben konkretizált két levélrészlet vonatkozásában megállapította.

A Ptk.84.§.(1) bekezdés e./ pontja szerint akit személyhez fűződő jogában megsértenek, kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint. A Ptk.339.§.(1) bekezdés alapján aki másnak jogellenesen kárt okoz köteles azt megtéríteni. A kártérítési felelősség feltétele tehát a károkozó magatartás, a bekövetkezett kár, a kettő közötti ok-okozati összefüggés fennállta, a károkozó jogellenes, felróható magatartása.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a II.r. alperes jogellenesen és felróhatóan járt el, amikor jobb tudomása ellenére a való tényeket hamis színben feltüntetve fogalmazta meg az I. és II.r. felperes személyiségi jogait sértő levelét. Helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az I.r. alperes kárfelelőssége az Stv.3.§.(1) és a Ptk. 78.§ (2) bekezdésén alapul, figyelemmel arra, az I.r. alperes nem a tőle elvárható gondosságot tanúsította, amikor az olvasói levél tartalmának ellenőrzése nélkül döntött annak közzététele mellett.

Helytállóan állapította meg azt is, hogy az I.r. felperes az egészségromlása és az I-II.r. alperesek által megvalósított jogsértés közötti ok-okozati összefüggést a fellebbezésében is hivatkozott tanúvallomásokkal és az elsőfokú eljárás során csatolt orvosi irattal az I. r. felperes nem bizonyította.

Ugyancsak helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy "D" tanúvallomása nem támasztotta alá azt a II.r. felperesi előadást, mely szerint a kft. irányában olyan

bizalomvesztés alakult ki, amely a vele kötött szerződések felmondásához vezetett. Ugyanakkor az is megállapítható "D" tanúvallomása alapján, hogy kisebb mértékű bizalomvesztés a II.r. felperes irányában bekövetkezett, mert több társasház a cikk megjelenését követően számvizsgáló bizottsági vizsgálatot kezdeményezett a II.r. felperes tevékenységével kapcsolatban.

A Pp.163.§.(3) bekezdése szerinti köztudomású tényként értékelendő az is, hogy az I.r. felperest ügyvezetői minőségére is tekintettel hátrányosan érintették az olvasói levélben írtak.

Ezért - értékelve azt is, hogy az elsőfokú bíróság által megállapítotthoz képest a személyiségi jogsértés szűkebb körben valósult meg a felperesek sérelmére - a nem vagyoni kárpótlás összegét az ítélethozatalkori értékviszonyok alapján (BH. 2000.569. sz.) az ítéltábla mindkét felperes vonatkozásában fejenként 100.000,- - 100.000,- forintban találta megállapíthatónak mindkét alperes terhére. Megjegyzi az ítéltábla, hogy a felperesek kereseti kérelmüket fellebbezésükben a nem vagyoni kárpótlás után járó késedelmi kamatokkal felemelték, de ez a Pp. 247.§ (1) bekezdés b) pontja szerint megengedett keresetváltoztatás.

Mindezekre tekintettel az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét annak megfellebbezett részében a Pp.253.§.(2) bekezdés alapján megváltoztatta.

A perköltségről az ítéltábla a Pp.239.§. és a Pp.81.§.(1) bekezdése alapján az alábbiak figyelembevételével rendelkezett:

Az I-II.r. felperesek, valamint a II.r. alperes a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13.§.(2) bekezdés alapján kötelesek megfizetni a másodfokú eljárásban feljegyzett fellebbezési illetéket.

A fellebbezési illeték alapjául szolgáló pertárgyérték az I.r. felperes esetében 1.051.000,- forint (saját fellebbezése folytán 951.000,- forint és a II.r. alperes fellebbezése folytán 100.000,- forint), a II.r. felperes esetében 1.300.000,- forint (saját fellebbezése folytán 1.200.000,- forint, a II.r. alperes fellebbezése folytán 100.000,- forint), míg a II.r. alperes esetében saját fellebbezése folytán 200.000,- forint.

A felperesek keresetlevelükön a pertárgy értékének megfelelő kereseti illetéket (168.000,- forint) lerótták. Az alperesek a marasztalási összegre figyelemmel felperesenként fejenként 6.000,- - 6.000,- forintot - összesen fejenként 12.000,- forintot - kötelesek perköltségként a lerótt illetékre figyelemmel megfizetni az I-II.r. felperesek számára. Az I.r. felperes az I.r. alperes vonatkozásában 7/8, a II.r. alperes vonatkozásában 3/4 arányban, a II.r. felperes az I.r. alperes vonatkozásában 1/10, a II.r. alperes vonatkozásában 1/5 arányban lett pervesztés az elsőfokú eljárásban. A II.r. alperesnek az elsőfokú eljárás során jogi képviselője nem volt. A másodfokú eljárásban a felperesek pervesztessége azonos arányú a saját fellebbezésük keretein belül, mint az elsőfokú eljárásban. Az I.r. alperes a másodfokú eljárásban mindkét felperes vonatkozásában 2/3 részben lett pernyertes, míg a II.r. alperes a másodfokú eljárásban mindkét felperes vonatkozásában 1/2 arányban pernyertes, 1/2 arányban pervesztés. Mindezekre tekintettel az ítéltábla a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3.§.(1), (2), (3) - (6) bekezdései alapján az áfát is magában

foglaló ügyvédi költséget a kifejtett ügyvédi tevékenységre is figyelemmel az elsőfokú eljárásban az I.r. felperes részéről az I.r. alperes javára járóan 30.000,- forintban, II.r. felperes részéről az I.r. alperes javára járóan az elsőfokú eljárásban 42.000,- forintban állapította meg. Ezen összegbe számolandó el az I.r. alperes által fizetendő 6.000,- - 6.000,- forint perköltség (lerótt illeték). A másodfokú eljárásban az I.r. felperes által az I.r. alperesnek fizetendő perköltség összege 15.000,- forint, a II.r. felperes által az I.r. alperesnek fizetendő perköltség összege 20.000,- forint, míg az I. és II.r. felperések által a II.r. alperesnek fizetendő másodfokú perköltség összege 10.000,- forint.

Győr, 2011. évi március hó 10. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr. Szalay Róbert sk.
előadó bíró

. Vass Mária sk.
bíró